

behandling, men jeg skal udtrykkelig betone, at ogsaa jeg ønsker Udvalgsarbejdet fremmet saa hurtigt som muligt. Jeg er derfor kun i Overensstemmelse med, hvad jeg her har udtalt, naar jeg sluttelig skal erklære, at jeg saavel som mine Partifæller ere paa Grundlag af, hvad jeg her har fremført, rede til efter bedste Evne at medvirke til og støtte Bestræbelserne for allerede i denne Samling at føre denne Sag til en endelig og forhaabentlig tilfredsstillende Afslutning.

C. C. Andersen: Det foreliggende Lovforslag indeholder jo ganske sikkert et Fremskridt med Hensyn til Omsætningsforholdene for de Varer, som falde ind under det, thi det kan ikke nægtes, at den Efterkontrol af allerede kontrolleret Kød, som nu skal foregaa, naar det indføres fra den ene Kommune til den anden, hemmer Omsætningen i en ganske betydelig Grad, foruden at den derved forarsagede Transport i mange Tilfælde forringer Varernes Kvalitet. Jeg tror derfor, at med Hensyn til Omsætningsforholdene er det lykkedes det foreliggende Lovforslag at naa til en Ordning, der maa betegnes som en Forbedring og som et Fremskridt fra de nu bestaaende Tilstande. Derimod nærer jeg nogen Tvivl om, hvorvidt man paa det hygiejniske Omraade har opnaaet de samme Garantier, som ligge i den nu bestaaende Ordning og ganske særlig i den Ordning, der gælder for Københavns Kommune. Her i København bliver jo Kontrollen lønnet af Kommunen og staar saaledes fri og uafhængig baade overfor Køber og Sælger. Jeg tror ikke, man kan sige, at Kontrollens Stilling er den samme, naar den antages og lønnes af Slagterierne selv. Jeg nærer nogen Frygt for, at Slagteriernes Handelsinteresser ville komme til at øve Indfyldelse paa Kontrollens Virksomhed. Det kan jo være, at den Maade, hvorpaa Loven bliver ført ud i Livet, vil kunne fjerne denne Ulempe, og jeg erkender ogsaa, at den i sine Bestemmelser har bestræbt sig for at naa til saa stor Sikkerhed som muligt. Jeg vil i hvert Fald haabe, at de hygiejniske Garantier, som vi hidtil have kunnet glæde os ved, ikke maa blive forringede ved Lovforslagets Vedtagelse. Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som jeg nærer stor, ja endnu større Betænkelighed ved, og som i øvrigt allerede har været omtalt her af forskellige ærede Talere, og det er Spørgsmaalet om de Kommuners Stilling, som have

ofret store Beløb paa at gennemføre en samvittighedsfuld Kødkontrol. Hvorledes bliver disse Kommuners Stilling, naar dette Lovforslag gennemføres? Jeg kan ikke se rettere, end at saaledes som det nu foreligger, vil der blive paaført disse Kommuner et ganske betydeligt Tab. Københavns Kommune har saaledes til sin Kødkontrol og sine Slagtehusene haft en Udgift, som beløber sig til en Sum af ca. 4 Mill. Kr., altsaa en ganske betydelig Sum, og der er jo sikkert ingen Tvivl om, at dette Lovforslags Gennemførelse i høj Grad vil forringe dette Aktivs Værdi. Spørgsmaalet bliver da, om der ikke kan findes Veje, hvorved Kommunerne — ikke alene Københavns Kommune, men ogsaa de øvrige Kommuner under samme Forhold — ville kunne faa Erstatning for det Tab, de saaledes lide. Der var jo baade af den højtærede Minister og senere af forskellige Medlemmer af Folketinget stillet Forslag om, at der skulde betales Afgift af det Kød, som indførtes i disse Kommuner. Disse Forslag bleve imidlertid forkastede i det andet Ting. Jeg er heller ikke nogen Tilhænger af dette Afgiftssystem, jeg ser ikke rettere, end at det er den mindst heldige Maade at løse Spørgsmaalet paa. Ved Indførelsen af et Afgiftssystem, hvis Overholdelse vistnok er meget vanskelig at kontrollere, vil man lægge Byrden over paa Forbrugerne. Jeg finder derfor, at det havde været mere heldigt, om man havde fulgt den Regel, som indeholdtes i det Lovforslag, Regeringen forelagde i Samlingen 1900—01 om Indførelse af Statskontrol. Dette Lovforslag indeholdt en Bestemmelse, der gik ud paa, at Statskassen skulde yde Erstatning til de Kommuner, der ved Loven kom til at lide Tab. Det forekommer mig, at denne Løsning vilde være den heldigste, og jeg vil derfor tillade mig at henstille til det eventuelle Udvalgs Overvejelse, om Spørgsmaalet ikke kunde ordnes paa denne Maade. Jeg vil foretrække en saadan Ordning fremfor Indførelsen af en Afgift, da jeg ikke kan se rettere, end at det vil blive en Skat, der lægges paa Forbrugerne i de Kommuner, der have ofret noget paa en god og betryggende Kødkontrol.

Justitsministeren (Alberti): Det første Spørgsmaal, der møder til Besvarelse, naar Talen er om indenrigs Kødkontrol, er Spørgsmaalet, om det bør være Statskontrol eller kommunal Kontrol. Dette Spørgs-